

Dolno- POčernický Lstek

Farnost Dolní Počernice
při kostele Nanebevzetí Panny Marie

Úvodník

Moji milí farníci,

prožíváme teď období po Velikonocích, kdy slavíme svátky jako Svátek Těla a Krve Páně (Boží tělo), Svátek Nejsvětější Trojice, Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, památku Neposkvrněného srdce Panny Marie. Jsou to všechno svátky, kdy si uvědomujeme lásku Boha k nám projevenou v eucharistii, jsme za ni vděční a děkujeme za ni. Děti, školáci a studenti, ukončují pilně letošní školní rok. A to už je pro nás signál, že se blíží doba prázdnin a dovolených. Přeji Vám, ať se Vám dovolené a prázdniny vydaří, ať si odpočineme a po prázdninách můžeme odpočítat a radostně začít nový školní i pastorační rok. K tomu ať Vám žehná náš Pán. †

otec Leo

První svaté přijímání

V neděli 4. června 2017 při mši svaté od 10⁰⁰ přijali Matylda Svatoňová, Aneta Römischová, Ondřej a Lukáš Peregrinovi, Ilias Václav Jirsák a Edita Balková poprvé Tělo Kristovo. Aby na to byli správně disponováni, připravovala je od září Marcela Krňávková s podporou otce Lea, který také dětem před tímto významným okamžikem zprostředkoval svátost smíření. Pro děti i jejich blízké bylo První svaté přijímání důvodem k velké oslavě, která následovala na faře mši svatou. Maminky připravily skutečně bohaté pohoštění, což jistě příjemně podtrhlo důležitost tohoto dne pro našich pět prvkomunikantů.

Děkuji všem, kdo měli zásluhu jak na přípravě dětí, tak tohoto slavnostního dne.

Havran

Pálení čarodějnic

V neděli 30. dubna 2017 jsme se sešli na farní zahradě oslavit poslední den měsíce, spojený s pálením čarodějnic. Organizace a zodpovědnosti za zdárný průběh celé akce se ujali manželé Bullovi. I přes menší počet účastníků (sešlo se nás asi 30 - 40 včetně dětí) jsme se dobře bavili. Děti běhaly a hrály si na zahradě, někteří jsme opékali buřty nebo ochutnávali víno a medovinu. Manželé Běchyňákoví hráli na kytaru a zpívali a ostatní jsme se rádi přidali. V přátelské atmosféře nám večer rychle utekl a těšíme se zase na příští rok. Určitě přijdeme.

Jana Čiháková

Farní pout' 2017 nejen za otcem Pavlem

Mám rád Moravu, ten výjimečný kus České země s vínečkem a slivovicí, a tak se tam na chvíli podívám při letošní mariánské pouti, jejímž cílem je návštěva našeho dřívějšího kněze Pavla Čápa v novém prostějovském působišti. Poveze nás pronajatým autobusem Tomáš Brož, tichý skromný kluk, který se ve prospěch pouti velkoryse zřeknul honoráře. Jenom kdybychom nemuseli být na faře tak brzy ráno, tož ještě kafe, přivítání přicházejících poutníků a pak nastupovat. Gábina sedí na první sedačce za svým šoférem, a já samozřejmě na první sedačce vpravo, protože se na Moravě určitě vyznám ... hm ... Prostějov, to bude někde před Olomoucí ... No jo, kde je ale Otec Leo? Že se všechno teprve dozvíme?

Růženec odříkávat nebudeme, není mikrofón, a tak jen individuální modlitba na cestu, to by mohlo stačit, každý ať si poslouží sám. Zpoza mraků se derou ven první sluneční paprsky, kdo to počasí vyjednal? Je sobota třináctého května, jenže Bůh je daleko nad nějakými pověrami, a tak Servác zdá se nedostojí nejisté pranostice. Poprvé stavíme někde za Velkým Meziříčím a je jasné, že na jeden záťah do Prostějova

nedojedeme. Fajn, dám si kávu a kousek viržinka, protože na benzinové pumpě zvláště chutná, a až se vrátíme do autobusu, tak ochutnáme koláče, které tradičně napekla babička Hanička a Ismík je bude nabízet poutníkům. Cože, jenom jeden? Tak jeden, který ale vydá za deset. Před odbočkou na Vyškov už stojí Roberto Krňávek vedle mě a Tomášovi sděluje, jak má jet. No dobře, já sice nemám inteligentní GPS, ale zase mám na Moravu mnoho příjemných vzpomínek. Ani nevíme, jak jsme proklíčkovali až na místo, ale o pár dnů dříve předsunutý Otec Leo už na nás mává a Otec Pavel čeká na faře.

Tak jsme tady, přímo před kostelem svatého Petra a Pavla, ještě si odběhnout na nedalekou faru, a pak se již scházíme v kostele, založeném asi na přelomu 12. a 13. století, jehož novým administrátorem je právě Pavel Čáp. Však již s Leem a jediným ministrantem Ismíkem Jirsákem přistupuje k oltáři a za chvíli se vyznáváme ze svých hříchů. Kázání o Panně Marii je nedlouhé, ale za to výživné, podobně jako segedínský guláš s prostějovskými knedli, který pro nás připravili, protože nejen pro ducha, ale i pro tělo je výživa potřebná. My v Praze dáváme do segedínského guláše kysané zeli, sděluje s úsměvem Hanička kuchařkám. Sedělo by se hezky u kávy a domácích buchet, ale už jdeme ven a prázdnými ulicemi míříme do nedalekého komplexu budov kláštera Milosrdných bratří a kostela sv. Jana Nepomuckého, který byl vybudován Lichtenštejny v letech 1738-55. Ocítáme se v prostředí nevábém a pochmurném, architektura bez života působí vždy tísnivým dojmem, a tady je prozatím vše opuštěno, jako by se zastavil čas.

Prostory jen tu a tam nesou stopy obnovy, ovšem kostel Jana Nepomuckého je poměrně dobře zachován v původním nádherném barokním slohu. Klášterní rajský dvůr s křížovou chodbou pochází z let 1751-55. Úkolem řádu milosrdných bratří byla péče o chudé pacienty bez rozdílu konfese. Od roku 1906 budovy kláštera sloužily jako sirotčinec a později sem byly umístěny lékařské ordinace a domov důchodců. Celý klášterní komplex i s kostelem je vzácnou ukázkou pozdního baroka. Ano, tehdy i po tom, byla ještě architektura architekturou, krásným uměním, nějakou výpovědí.

Obsahem architektury přece není jen to, co skrývá uvnitř, ale i to, co je vidět navenek, především její tektonika, ale i detaily, výzdoba, atd. Dnes se staví jen plechem a sklem opláštěné konstrukce a účel architektury je bohužel i jejím jediným smyslem, a právě takovou hrůzu, postavenou ještě před rokem 1989, vidíme na historickém Filipcově náměstí, bývalém Kostelním náměstí. Nebyl to hezčí název? Bývalý Prior, proměněný na supermarket, vyrůstá z ničeho nic ze země a drze okupuje nejen Filipcovo náměstí, ale arogantně atakuje i farní kostel Povýšení svatého Kříže. Pouze barokní socha světce, umístěná v čelním pohledu ke vstupu do ohyzného baráku svojí pokorou, jemností a ušlechtilostí ironizuje bludnou stavbu

a konfrontuje svět duchovní se světem konzumním. Podoba Filipcova náměstí by se prý měla brzy opět změnit, to jsem zvědav jak, podle mě jedinou možnou rekonstrukcí Priorsu je jeho zboření.

Už neprší, nehmí, ani nepadají kroupy, slunce zase vesele proniká skrze mraky a příjemně hřeje. Zaplňujeme prostory poutního kostela Povýšení svatého Kříže, jehož historie sahá až do období před rokem 1200. Původní kostel sv. Kříže postihlo několik pohrom. Roku 1430 to byly husitské války, pak třicetiletá válka, kdy bylo město vyrabováno Švédy a rakouskou armádou,

a nakonec obrovský požár, který zasáhl téměř celý Prostějov. Z kostelní lodi zůstaly stát pouze holé zdi a zázračně byl ušetřen i dřevěný kříž, stojící u severního vchodu do kostela. Zázraky se dějí, a tak 14. září 1703 byl rukama kněží tento svatý kříž umístěn na hlavní oltář, kde se nachází dodnes. To vše a ještě více se dovídáme od sympatické Terezy Remencové. A Otec Pavel kolem nás venku stále krouží na své nové koloběžce a vozí těch několik málo dětí, které s námi přijely.

Tak nevím, nevím, jestli stihneme plánovaný výlet na přehradu, protože nás na faře čeká odpolední káva a k ní to, co pro nás bylo upečeno a zůstalo nedožděno. Už sedíme, popijíme kávu i moravské víno pro nás připravené a Otec Pavel nás seznamuje s plány na přestavbu nejen fary. O čem si to šušká Radek Schovánek s Robertem Krňávkem, které jsem zaslechl, a poté je zvědavě stopoval na cestě do kuchyně? Tekutina v demižonech umístěných na podlaze určitě nebude jen voda, jak to je řečeno? Aha, dávat či obdarovávat je povinnost a přijímat nutnost. Tak ještě jednoho panáka? Uvažuji stejným směrem, avšak nad talířem buchet. Měl jsem čtyři, když si dám ještě jednu, budu jich mít v sobě pět a to není tak hrozné. Horší to bude později v autobuse, až se bude v mém žaludku pohodlně usazený segedínský guláš dohadovat o místo s výbornými buchtami a já budu v ústech přezvykovat ono nerado slyšené „prosím zastavit“, jenomže teď to ještě nemohu vědět, teď si ještě mohu užívat darů našich prostějovských sester. Všechno končí, a vždycky tak nějak rychle najednou, i naše letošní pouť.

Opouštíme Otce Pavla, a vezeme si zpět Otce Lea, docela symbolické a tak to má být. Neloučíme se, ale vždy jen potkáváme. Zdá se, že je tu Pavel spokojený a že ty rozměrné úkoly jeho mise zde v hanáckém Prostějově odpovídají jeho naturelu, však dobře víme o jeho organizačních schopnostech, a dá-li Pán, zase se s ním setkáme na farní dovolené v italském údolí La Valtellina. Pavel je rozlehlý, jako

Čáp, když roztáhne svá křídla, i jeho úkol je rozlehlý, větší než farní zahrada, kde plánuje to a ono zasadit a pěstovat, a potom také sklízet. Takže hodně zdaru v té sklizni, měj se tu zatím dobře a Bůh tě opatruj. Co jiného vlastně máme trvalého? Sedíme v autobuse, Pavel na rohu ještě mává, a vyjíždíme z Prostějova. Vracíme se obohaceni zážitky, novým poznáním, ale mnozí z nás obdarováni i duchovně, psaným slovem vázaným do knih, jejichž stáří je u některých exemplářů velmi důstojné. Trochu jsme na pokyn Otce Pavla rozebrali farní knihovnu, no jen berte, berte plnými hrstmi, ať tu nezůstane ani jediný! Nejvíce si odváží Radek Schovánek, teď už alespoň vím, proč právě on má na všechno vždy tu správnou a pohotovou odpověď.

Jean

Noc kostelů

www.nockostelu.cz

V pátek 9. června od 18⁰⁰ byl také náš kostel otevřen pro návštěvníky Noci kostelů.

Letošní rok jsme měli opět, co ukázat. Naše nově opravené varhany byly velkým lákadlem, zvláště když se mistrně rozezněly pod rukama Marka Jablonského. Jeho dcera Anežka Jablonská měla v presbytáři kostela krátký harfový koncert, který si sama připravila. Potom se s tatínkem střídali s krátkými varhaními a harfovými vstupy podle zájmu návštěvníků. Koncert uvedl a návštěvníky přivítal P. Leo Červenka a starosta Zbyněk Richter. V presbytáři kostela se po celou dobu promítala nová prezentace o opravě varhan, kterou připravil Tomáš Krňávek. Mirka Šilová opět vítala návštěvníky, rozdávala razítka, brožury o nástěnných freskách a perníčky ve tvaru kostela od Haničky Jirsákové, která je opět upekla

09.06.17
NOC KOSTELŮ

jako pozornost pro příchozí. Hanka Valentová a Havran hlídali v kostele technické vybavení a poskytovali návštěvníkům informace. Letošní počet návštěvníků byl dvojnásobný oproti minulým ročníkům. Spokojeni byli jak návštěvníci, tak i ti, kdo pro ně Noc kostelů pořádali.

Marcela Krňávková

Pomozme bližnímu

farnost.dp@atlas.cz, 604 898 198

Obracím se na vás s prosbou, hlavně na ty z farnosti, kteří jsou z Dolních Počernic. Týká se vozičkáře pana Hanibala, který bydlí v bezbariérovém bytě tady na úřadě. Je mu 44 let a má roztroušenou sklerózu ve velmi pokročilé fázi. Pro jeho nemoc se nemůže sám o sebe postarat, má úplně nepohyblivé ruce, nohy i hlavu. Mluvení je pro něho namáhavé, když je unavený, tak mu je špatně rozumět. Se širokým okolím komunikuje pomocí počítače ovládaného mrknutím očí. Je vysoce inteligentní, studuje vysokou školu v Praze a zanedlouho bude dělat státnice.

Celý život a hlavně v jeho nemoci se o něho starala jeho maminka, které ale před několika měsíci zjistili rakovinu a zanedlouho potom zemřela. Teď Martin shání lidi, kteří by byli ochotni poskytnout mu osobní asistenci tak, aby u něho někdo byl pokud možno po dobu 24 hodin. Za tuto službu nabízí řádnou odměnu. Je to správný chlap s velkým smyslem pro humor, je vděčný za pomoc a citlivý k potřebám druhých. Je to vzácný člověk a rád by žil důstojně, co nejvíce aktivním životem.

Sháním pro něj lidi, kteří by byli ochotni na hodinku či dvě v týdnu přijít, nakrmit ho, dát napít, pomoci s úklidem anebo zajít s ním ven. Zde jsou uvedeny časy, kdy by bylo možné přijít a vypomoci, dokud se někdo nenajde na stálou asistenci. Pondělí – pátek 11⁰⁰ – 12⁰⁰, 15⁰⁰ – 18⁰⁰, sobota – neděle 8⁰⁰ – 18⁰⁰. Čím víc se nás najde, tím lépe a ochotněji se každému z nás bude pomáhat. Zatím jsem se přihlásila já, Hanička Jirsáková, František Jakubec, Evička Nožičková, ale není nás ještě dost. Pokud se budete chtít do pomoci zapojit, tak mi napište na email farnost.dp@atlas.cz a nebo SMS na telefon 604 898 198 se dnem v týdnu a časem, kdy byste byli ochotni pomoci. Případně napište konkrétní dny a časy. Chápu, že teď

budou dovolené a ne každý z nás se bude moci pravidelně týdně zavázat k pomoci. Pokud víte o někom, kdo chtěl dělat placenou asistenční péči, napište mi na něj kontakt. Myslím, že člověk s takovým životním elánem, s touhou přes své postižení se zařadit do společnosti, si zaslouží naši pomoc zvláště, když bydlí kousek od kostela a v centru Počernic. Myslím, že je to pro nás, jako křesťany výzva k pomoci.

Marcela Krňávková

Svátost biřmování v naší farnosti

Týden před Letnicemi se konala v naší farnosti slavnost biřmování. Svátost Ducha Svatého udělil šesti farníkům Mons. Václav Malý. Vše ale započalo již dříve. Naše skupinka biřmovanců se scházela od ledna pravidelně každý týden na faře. Setkání vždy začínala mší svatou a poté se nám otec Leo trpělivě věnoval. Za to jsme mu vděční a děkujeme mu. Bylo prima se uprostřed pracovního týdne zastavit, oprostít se od všedních starostí, setkat se s přáteli a nechat se duchovně vést. Tato setkání nám budou určitě scházet. Rádi bychom také poděkovali všem farníkům za duchovní podporu a za to, že s námi tento radostný den oslavili.

Veronika Schováňková

DoPoLi a internet

DoPoLi@email.cz, farnost-dolni-pocernice.cz, fb.me/farnostdp

Rád bych připomněl všem zájemcům, že na adrese DoPoLi@email.cz mohou požádat o zaslání aktuálního čísla ve formátu PDF. Na stránkách farnosti (www.farnost-dolni-pocernice.cz) také naleznete archiv již vyšlých čísel DoPoLi, která se zde objevují s větším či menším zpožděním po vydání, a na facebookovém profilu farnosti ([www.fb.me/farnostdp](https://www.facebook.com/farnostdp)) množství dalších fotografií nejen k článkům v DoPoLi.

Havran

**DOlno-
POčernický
Lístek**

občasník farního společenství při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích, vychází nepravidelně dle potřeby; na žádost můžeme zasílat e-mailem; o zařazení a použití příspěvků rozhoduje P. Červenka, SDB; redakci a technické zpracování provádí Tomáš V. F. Jirsák Havran; příspěvky dodávejte laskavě pokud možno jen v elektronické podobě, a to na adresu **DoPoLi@email.cz.**, jinak předejte osobně administrátorovi; vyhraujeme si právo příspěvky redigovat bez vědomí autora, není-li zásadně dotčen obsah